

நாங்கள் கார்த்த

ஆனையிறவு ஆ

"முப்படையுடனும் போராடும் ஆற்றலை ஆனையிறவு மோதல் எமக்கு வழங்கியது. சிலாவத் துறையில் நாம் சிறிது படித்திருந்தாலும், ஆனையிறவிலேதான் முழுமையான பாடம் படித்தோம்".

வரலாற்றுப் புகழ்மிக்கதும், உலக வரைபடத்தில் தமிழீழம் எங்கே இருக்கின்றது என்று உலக நாடுகளைத் தேடவைத்ததும், இலங்கையிலே இரண்டு மரபு வழி இராணுவங்கள் சண்டையிட்டன என்று எல்லோரையும் பேசவைத்ததுமான ஆகாய, கடல், வெளிச் சமரின்போது, விடுதலைப் புலிகள் மகளிர் படையணியின் சிறப்புத் தளபதியாக இருந்த ஜெயந்தி அவர்கள், 'சுதந்திரப் பறவைகள்' இதழுக்கு அளித்த நேர்காணலின்போது மேற்கண்டவாறு கூறியிருந்தார்.

இந்த வரலாற்றுப் புகழ்மிக்க, வீரதீரம் நிறைந்த மோதலின் போது, நாம் பல திறமையான போராளிகளை இழந்தோம். அவர்களில் சிலரை இங்கே நினைவு கூருகிறோம்.

கப்டன் தமயந்தி

ஆனையிறவைத் தாக்குவதற்கான ஆரம்ப வேலைகள் நடந்துகொண்டிருந்தன:

"வெற்றியோடே திரும்பி வரவேணும் தமயா".

தமயாவின் உயிர்த்தோழி சொல்கிறாள்.

"நான் சாகமாட்டன். ஆனையிறவைப் பிடிச்சு, இயக்கச்சி ரோட்டாலை என்றை குறுப்பைக் கூட்டிக்கொண்டு நடந்து வருவன். அப்ப பார்".

தோழிக்கு உறுதி கூறுகிறாள் தமயா.

தனது துப்பாக்கியைத் துடைக்கும்போது,

"இந்தமுறை மாத்திரம்தானே பழைய ரைபிள். ஆனையிறவில் பொயின்ரை அடிச்சு, நாலைஞ்சு ரைபிள் எடுப்பன். பிறகு ஒவ்வொரு சண்டைக்கும் ஒவ்வொரு ரைபிளைக்கொண்டு போவன்". என்று சொல்லிச் சொல்லித் துடைத்தான்.

தாக்குதலை ஆரம்பிக்குமாறு வோக்கியில் அறிவிக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து, எமது பகுதியினர் தாக்குதலை ஆரம்பித்தனர். தமயாவுக்குக் காட்டப்பட்ட எதிரியின் காவலரணிலிருந்து 50

கலிபர் துப்பாக்கியால் எதிரி சுட்டுக்கொண்டிருந்தான். தமயா தாக்கவேண்டிய காவலரணுக்கு முன்னால், பாதுகாப்புக்காக இராணுவத்தினர் மண்மேடு அமைத்திருந்தனர்.

"மண்மேட்டுக்குப் போகவேண்டாம்" என்று, அவளுக்குத் தொடர்ந்து வோக்கியில் சொல்லப்பட்டுக்கொண்டிருந்தது.

தமயா மண்மேட்டின் மேலேறிக்காவலரணுள் புக முயற்சிக்கையில், எதிரியின் சரமாரியான ரவைத் தாக்குதலால் மண்மேட்டிலேயே குப்புற விழுந்தார். அவளுடன் சென்ற இருவரும் கூட, தமயா மாதிரியே மண்மேட்டில் வீரச்சாவைத் தழுவிக்கொண்டனர். மரணத்தில்கூட தமயா தன் ரீ 81 ஐப் பிரியவில்லை. அதை அணைத்தபடியே குப்புறக் கிடந்தாள்.

கப்டன் விஜிதா

அரசியல் வேலைக்கென சிறப்பாகப் பயிற்றுவிக்கப்பட்ட இவள், 1990 இன் ஆரம்பப் பகுதியில், தென்மராட்சிப் பிரிவில் கப்டன் அமுதினியுடன் அரசியல் வேலையில் ஈடுபட்டாள். 1990 இன் பிற்பகுதியில் உரும்பிராய் பிரதேசத்துக்குப் பொறுப்பாக நியமிக்கப்பட்டாள்.

எந்த வேலையையும், பிரச்சினைகளையும் நிதானமாக அணுகி, பொறுமையாகச் செய்து முடிப்பது அவள் வழக்கம். இவளது கொப்பிகளில், பைல்களில் எல்லாம் தலைவரின் படம் ஒட்டப்பட்டு, 'பெற்ற தாயும் பிறந்த பொன்னாடும் நற்றவ வாணிலும் நனி சிறந்ததே' என்ற குறள் எழுதப்பட்டிருக்கும்.

கோட்டையில் புலிகளுக்கும் சிறீலங்காப் படையணிகளுக்கும் இடையே உக்கிரமான சண்டை நடப்பெற்றுக் கொண்டிருந்த போது, எமது போராளிகளின் பசிதீர்க்க, அவ்வளவு குண்டுவிச்சுகளுக்கும் எறிகணைகளுக்கும் மத்தியில் உலர் உணவுப்பெட்டியை மிதிவண்டியில் கட்டியபடி, வெறிச்சோடிய இடிபாடுகள் நிறைந்த யாழ். நகர வீதியூடாக எத்தனையோ முறைகள் கோட்டையை நோக்கிப் போயிருக்கிறாள். ஆனையிறவிலே பதுங்கு குழி அமைக்கப் பெண்களை அழைத்துச் சென்றிருக்கின்றாள்.

இறுதியில் ஆகாய, கடல், வெளிச் சமரின்போது கட்டைக் காட்டில் இடம்பெற்ற மோதலில், தான் பிறந்த பொன் நாட்டுக்காக தன்னை அர்ப்பணித்துக்கொண்டாள்.

கப்டன் வானதி, கப்டன் கஸ்தூரி

ஆனையிறவுச் சண்டையிலே இரண்டு கவிஞர்களை நாங்கள் இழந்து விட்டோம். காட்டின் பயிற்சித்தள வாழ்க்கையிலிருந்து ஆனையிறவில் வீரச்சாவடையும் வரை, இவர்களின் கவிக்குரல்கள் ஒலிக்காத இடமில்லை.

கப்டன் வானதி

சிலாவத்துறை இராணுவத்தளத்தை நாம் தாக்கிக்கொண்டிருக்கின்றோம். முப்படைகளுக்கும் ஈடுகொடுத்தபடி, முன்னேறிக்கொண்டிருக்கின்றார்கள் எமது வீரர்கள். எமது போராளிகள் விழ, விழ விடுதலையின் வேகம் அதிகரிக்கின்றது. வானதியக்கா தனது குழுவின் சகல போராளிகளையும் இழந்துவிட்டாள். வேதனைத்த வேகத்தினால் மிகவும் முன்னே சென்றுவிட்டாள். தாக்குதலில் அடுத்த நடவடிக்கையாக, கரும் புலி மேஜர் டாம்போ தன் வாகனத்துடன் உள்ளே நுழையப் போவதாக அறிவிக்கப்படுகின்றது. எல்லோரையும் சற்றுப் பின்னுக்கு வந்து காப்பு எடுக்குமாறு கட்டளைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்தன. எல்லோரும் நிலை எடுத்துவிட்டார்கள். வானதி அக்கா மட்டும் இன்னமும் நிலை எடுக்கவில்லை.

"பிள்ளைகள் எல்லோரும் போய் விட்டார்கள். நான் என்றை பொயின்ரைப் பிடிக்காமல் திரும்பமாட்டன்".

இது வானதியக்காவின் பதில் அறிவிப்பு.

நிலை எடுக்குமாறு கட்டளைகளையும் 'பீஸ் அவுட்' என்ற பதிலையும் மாறி, மாறி வோக்கிகள் அறிவிக்கின்றன. இறுதியில் விடுதலைப் புலிகள் மகளிர் படையணியின் பொறுப்பாளராக இருந்தவர் "வானதி, நீங்கள் அந்த இடத்திலேயே நில்லுங்கள். நான் அங்கே வருகின்றேன்" என்று அறிவிக்கின்றார். வானதி அக்காவுக்குத் தெரியும், எங்கள் தலைமைகளுக்குத் தமது உயிர்களைவிட தங்கள் போராளிகளின் உயிர்கள்தான் முக்கியம் என்பது. உடனே தான் நிலை எடுப்பதாக அறிவிக்கின்றாள். தனது மேலோங்கிய விடுதலை உணர்வின் முன்னும், தனது தலைமைக்கு அவள் கொடுத்த மரியாதை இது.

கஸ்தூரி புலிகளின் குரல் வானொலியின் தொடர்நாடக

மான 'சிந்தாமணி'யில் ஆச்சியாகக் குரல் கொடுத்தாள். கலை, பண்பாட்டுப் பிரிவின் தெருக்கூத்தில் போராளியாகப் பாத்திரமேற்றாள். 'களத்தில் காத்தான்' சிந்து நடைக்கூத்தில் இந்தியச் சிப்பாயாக வந்து, எமது மக்கள் இந்திய இராணுவத்தால்பட்ட அவலங்களைத் தெளிவுபடுத்தினாள். எந்தப் பாத்திரத்தைக் கஸ்தூரிக்குக் கொடுத்தாலும், அந்தப் பாத்திரம் கஸ்தூரியினால் சிறப்பப்பெற்றுத்தான் ஆகவேண்டும். இது கஸ்தூரியின் திறமையின் வெளிப்பாடு. இன்று எம்மக்கள் அந்தப் பாத்திரங்களைப் பேசிக்கொள்கின்றார்கள். அந்தக் குரலை - முகங்களை மீண்டும் பார்க்கத் துடிக்கின்றார்கள்.

இந்திய அரசின் நயவஞ்சகத்தால் வீரச்சாவைத் தழுவிக்கொண்ட பன்னிரு வேங்கைகளுக்கும் முதலாம் ஆண்டு நினைவுக் கூட்டம், தீருவில் மைதானத்தில் நடைபெறுகிறது. சுற்றிவர வல்லாதிக்கத்தின் துப்பாக்கி வேலிகள். ஆனாலும் எம்மக்கள் துணிந்திருந்தார்கள். ஒங்கி ஒலிக்கிறது வானதியக்காவின் விடுதலைக் குரல்.

நல்லூர் வீதியில்... பார்க்குமிடமெங்கும் மனிதத் தலைகள். மேடையில் திலீபன் அண்ணா. திலீபன் அண்ணாவின் உண்ணாவிரதத்தை ஆதரித்து மேடையில் பேச்சுக்கள்...

கப்டன் கஸ்தூரி

கவிதைகள்... ஒரு பெண் கவிக்குரல் உண்மையை உரைக்கின்றது. உள்ளத்திலிருந்து அது வருகின்றது. திலீபன் அண்ணாமீண்டும் வாசிக்கச் சொல்லுகின்றார். எல்லாப் போராளிகளும் ஏக்கத்தோடு திலீபன் அண்ணாவைப் பார்க்கச் செல்லுகின்றார்கள். அத்தனை மக்களும் கண்ணீர்மல்க விம்முகிறார்கள். இது அந்தக் கவிதைக்கு மட்டுமே உரித்தான சக்தி. இந்தக் கவிதைதான் கஸ்தூரியை எல்லோருக்கும் இனங்காட்டியது.

தனது புதிய சீருடையை "இங்கே யாருக்காவது கொடுங்கள்" என்று வைத்துவிட்டுச் சென்ற கஸ்தூரியையும்,

தன் பிள்ளைகளோடு ஆண்டியாகவே திரிந்த வானதியக்காவையும் எம் கண்கள் தேடுகின்றன.

வசதியை இவர்கள் தேடியதே இல்லை. மாணவர் அமைப்பு வேலைகள் செய்யும்போது, காங்கேசன்துறையிலிருந்து பூம்புகார் வரை வானதியக்காவின் மிதிவண்டி ஓடும். தளத்தில் மோட்டார் சைக்கிள் ஒன்று சுமமா நின்றாலும், ஒரு மிதிவண்டியின் துணைபோதும் கஸ்தூரிக்கு. வேலையை மட்டும்தான் அவர்கள் தேடினார்கள்.

கடைசியாகச் சண்டைக்குப் புறப்படுமபோது, "இந்த ஆனையிறவு முகாமை எப்பிடையும் நாங்கள் பிடிக்கவேணும்" இது வானதியக்கா.

"சண்டையில் எல்லோரும் இரண்டு ஆயுதம் எடுத்தால், நான் நாலு ஆயுதம் எடுக்கவேண்டும். திரும்பி வந்தால் நாடகம் போடவேண்டும். புதிய பாடல்கள்கொண்ட ஒலிப்பதிவு நாடா ஒன்றை மகளிர் படையணி வெளியிடவேண்டும்" இது கஸ்தூரி.

2 ஆம் லெப். அமராவதி

அமரா, அடிக்கடி சொல்லிக்கொள்வாள், "எங்கட வீட்டையும் எல்லாரும் புலிக்குடும்பம் என்று சொல்லவேணும்".

இதுதான் அவளுடைய கனவாக இருந்தது.

போராட்டத்தைப்பற்றிப் புரியாத வயதிலும், புலிகள் தமக்கு நன்மைதான் புரிகிறார்கள் என்பதைப் புரிந்துகொண்ட அவளது மனம் மெல்ல மெல்லப் போராட்டம் பற்றி அறிய முற்பட்டது.

தேசவிரோதியான அவளது மாமனைத் தேடிப் புலிகள் வீட்டுக்கு வந்தால், இவள் புலிகளுக்குக் காவலாக வெளியில் நிற்பாள்.

காண்கின்ற ஒவ்வொரு புலிவீரர்களையும் "என்னை இயக்கத்துக்குக் கொண்டுபோய் விடுங்கோ"

என்று கேட்டுக்கொண்டே இருப்பாள். இவளின் அளவைப் பார்த்துவிட்டு, அவர்கள் சிரித்தபடி "பிறகு கூட்டிக்கொண்டுபோறம்" என்று விட்டுப் போய்விடுவார்கள்.